

ARBEJDSARK 6

Navn _____ Dato _____

To stjerner og et ønske

To stjerner og et ønske er en måde at give respons på. De to stjerner gives for noget, som man var god til, og ønsket handler om noget, man kan gøre bedre næste gang.

ARBEJDSARK 7

Navn _____ Dato _____

Giv et resume

Pippi Langstrømpe	Frost	Ronja Røverdatter	Karius og Baktus
Emil fra Lønneberg	Otto er et næsehorn		

ARBEJDSARK 8

Navn _____ Dato _____

Eventyrtableau

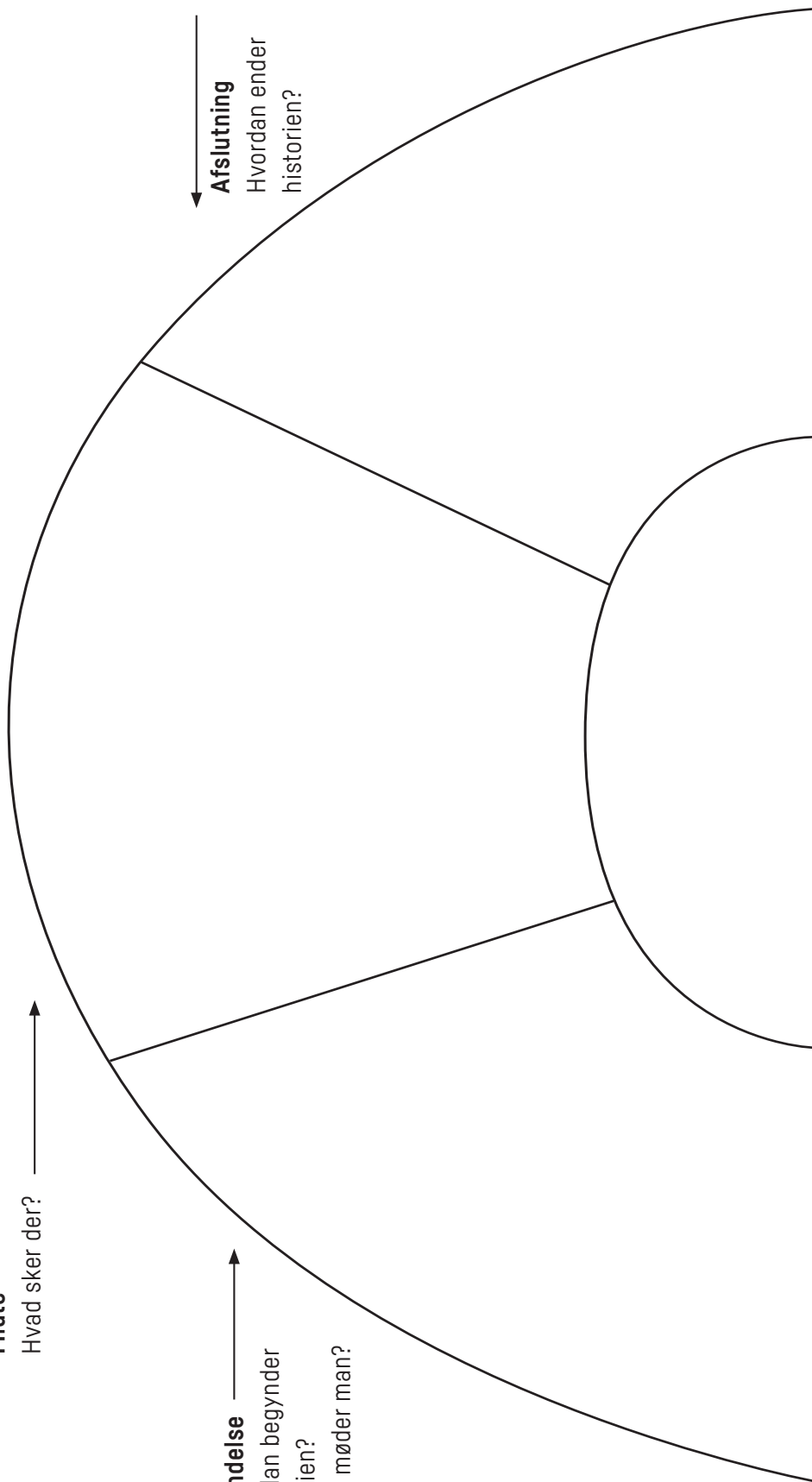
Klods-Hans	Snehvide og de syv små dværge	Den grimme ælling
Prinsessen på ærten	Askepot	Tornerose
De tre bukke bruse	Fyrtøjet	Kejserens nye klæder

Navn _____ Dato _____

Handlingsbroen

Midte

Hvad sker der?

Begyndelse

Hvordan begynder historien?
Hvem møder man?

Afslutning

Hvordan ender historien?

Lav et handlingsreferat

Den lille Rødhætte

Der var engang en lille pige, som alle mennesker holdt meget af, men ingen elskede hende som hendes bedstemor. Bedstemoren havde givet hende en lille rød fløjls hue, som hun altid gik med, og derfor blev hun kaldt Rødhætte.

En dag sagde hendes mor til hende: "Se her, lille Rødhætte, her har du et stykke kage og en flaske vin, kan du bringe det hen til bedstemor. Hun er syg og svag, så det vil nok styrke hende. Du må helst gå med det samme, før det bliver alt for varmt, men gå nu pænt den lige vej, og pas på, du ikke falder og slår flasken itu. Og husk så at sige goddag straks, når du kommer ind i stuen, og stå ikke først og se dig om." "Jeg skal nok huske det alt sammen," lovede Rødhætte.

Bedstemoderen boede ude i skoven langt fra landsbyen. Da Rødhætte kom ind i skoven, mødte hun ulven, men hun var slet ikke bange, for hun anede ikke, hvor slem den var.

"Goddag, Rødhætte," sagde den, "hvor skal du hen så tidlig?"

"Jeg skal til bedstemor med kager og vin, fordi hun er syg."

"Hvor bor din bedstemor, lille Rødhætte?"

"Hendes hus ligger under de tre store egetræer, du ved nok," forklarede Rødhætte.

Det er en rigtig lækker lille mundfuld, tænkte ulven ved sig selv. Hun vil nok smage bedre end den gamle. Nu vil jeg bære mig snildt ad. Ulven fulgte nu Rødhætte et lille stykke på vej, og sagde så til hende: "Se engang de dejlige blomster, Rødhætte, du ser dig slet ikke om. Du skynder dig så meget, som skulle du i skole, og der er dog så dejligt herude i skoven."

Rødhætte så på de mange kønne blomster og tænkte: Bedstemor vil sikkert blive glad for en buket blomster. Jeg kan godt nå at plukke nogle. Rødhætte gik ind mellem træerne og begyndte at plukke, men når hun havde plukket en, syntes hun, at der stod nogle meget kønnere længere borte, og på den måde kom hun dybere og dybere ind i skoven.

Ulven gik imidlertid den lige vej til bedstemorens hus og bankede på.

"Hvem er det?" spurgte hun. "Det er mig, lille Rødhætte, med kager og vin til dig," svarede ulven. "Kom ind," råbte bedstemoren, "jeg er så dårlig, at jeg ikke kan stå op." Ulven åbnede døren, og uden at sige et ord gik den lige hen til sengen og slugte den gamle bedstemor. Så tog den hendes klæder på og lagde sig i sengen.

Nu kom Rødhætte langt om længe hen til huset med favnen fuld af blomster. Hun gik ind ad den åbne dør. "Goddag," sagde

Navn _____ Dato _____

hun, men der var ingen, som svarede. Hun gik så hen til sengen, og der lå bedstemoren med nathuen trukket dybt ned i panden og så så underlig ud.

"Sikke lange ører du har, bedstemor," sagde Rødhætte.

"Det er, for at jeg bedre kan høre, hvad du siger."

"Og sikke store øjne du har, bedstemor."

"Det er, for at jeg bedre kan se dig."

"Men sikke store hænder du har, bedstemor."

"Så kan jeg bedre holde på dig."

"Men, bedstemor, sikken en forfærdelig stor mund du har."

"Det er, for at jeg bedre kan æde dig," sagde ulven og sprang ud af sengen og slugte den stakkels lille Rødhætte.

Da ulven var blevet mæt, lagde den sig igen i sengen og snorkede, så huset rystede. Jægeren gik netop forbi og tænkte: Det er dog løjerligt, som den gamle kone snorker. Det er bedst, jeg går ind og ser til hende. Han gik ind i stuen og fandt ulven liggende i sengen. "Nu har jeg dig da endelig," sagde han, "jeg har rigtignok længe søgt efter dig." Han skulle lige til at skyde den, da han

kom i tanker om, at ulven kunne have slugt den gamle bedstemor, og at hun måske var levende endnu. Så tog han sin kniv og skar ulvens bug op. Her så han noget rødt, og lidt efter sprang den lille pige ud og råbte: «Nej, hvor jeg var bange. Der var så mørkt i ulvens mave.» Den gamle bedstemor kom også ud. Hun var helt forpustet. Rødhætte hentede i en fart nogle store sten og puttede dem ind i ulvens mave, og bedstemoren syede maven sammen. Da ulven vågnede, var den frygtelig tørstig. Men da den bøjede sig for at drikke, gjorde stenene den så tung, at den faldt ned i brønden og druknede.

Jægeren, bedstemoren og Rødhætte var alle tre meget glade for at være sluppet af med ulven. De spiste kage og drak vin. Og lille Rødhætte lovede sig selv, at hun fremover ville gøre, som hendes mor sagde.